

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 30 de Septembre.—S. Geroni doctor y fundador y Sta. Sofia viuda.

Dill. 1 de Octubre.—El S. Angel Custodi del regne d' Espanya y S. Remigi b.

Dim. 2.—Los Sts. Angels de la guarda y S. Leodegari bisbe y mr.

Dimec. 3.—Sts. Cándido mr. y Grau abat y el beato Joan Macias.

Dij. 4.—S. Francesch de Assis fr.

Div. 5.—Sts. Froylan bisbe, Plácido mr. y Atilano bisbe.

Dis. 6.—S. Bruno fr. de la ordre de la Cartuxa y S. Emilio mr.

QUARANTA HORES.—Contiuar en la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors, demá pasarán en la de Ntra. Sra. del Tura. La exposició de S. D. M. comensa á las 5 y mitja.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mstay.	16'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	13'50	«
Mill	14'00	«
Panis.	14'00	«
Mong.	24'00	«
Fabe.	15'00	«
Bess.	16'50	«
Llub.	10'00	«
Pats	08'00	«
Ous	01'25	«

Núm. 14.

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SURT ELS DIUMENGES

Recollida el 1936

PERA SUSCRIPCIÓNS Y ANUNCIS

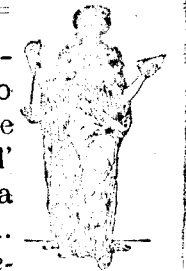
dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any.	5'00 Pessetes.
Semestre....	2'50 «

Pago adelantat.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

OLOTT

ORIENTEMNOS (1)

v

Tenint la personalitat del fundador de la conservaduria espanyola, dues fesomies marcades, una, la del conservador doctrinari á la inglesa ple de formulismes y maximes, de respectes y prejudicis y l'altre la del politich cinich é hipócrita que entén que la doctrina es sols una cobertora pera amagar la fam de predomini, se comprén que llurs partidaris se descompongin en varies categories segons els graus de bona fe y de mansuetut de cada un d'ells.

Tenim al conservador que are se 'n diu histórich, que sempre 'n ve de nissaga, donchs no 's coneix el cas de persona jove ni vella que hi hagi entrat per conversió. A Catalunya aquest personatge es fill de 'l *Brusi* y com á tal, á ratos perduts se manifesta desenganyat de la politica, fins ne renega y en alguns cassos arriba á dirne disbarats. Aixó sol ser quan se

sent victima personal d'alguna disposició administrativa ó politica, pero si veu que l'auditori se pren massa de sos entusiasmes, tot seguit li entra l'escrúpol del respecte á l'ordre y á la llei y procura tirarhi aygua freda. Per éll l'ordre es el suprem *desideratum* de tota politica, y entén per ordre la tranquil·litat de l'aUCA, val dament aquesta tranquil·litat sia la de la postració, de la apatia vegetativa ó la estúpida inconciencia de la bestia enmodorrida.

Per éll son lleys totes les disposicions articulades que á raig fet han expremut les moques de carbasses y carbassons dels ministeris, mentres portin el rescripte del ministre y hagin passat pel santuari de les Corts hont hi celebran aquells sacerdots quina auténtica de consagració resideix en un *patracol* visat y tocat per ells mateixos y qual motllo se guarda en el ministeri de la Governació.

¡Que no 's pertorbi l'ordre sobre tot! Aixó y 'l respecte als fets consumats es lo que caracteriza al conservador de bona soca. Es veritat que quan no governan els seus es més exigent y butsinayre, mes per res del mon voldria ser agafat fora de la llei.

(1) Vegis el número 9.

Si s' conserva l' ordre menos mal, per lo menos que no decaygui 'l crèdit y 'l paper no baixi. Ab ordre y composura fins transigiria ab la república.

Aquests conservadors han patit extraordinariament ab els darrers aconteixements. Les guerres colonials esmicolant l' obra de la restauración en les mateixes mans de son autor en C novas y sobre tot atacant el crèdit de la nación y fent baixar els valors, els tenian ab el cor en un fil. En honor de la veritat s' ha de confessar que cap d' ells feu per aix  traición al ilustre quefe, que consideraren sempre y consideran encare l' home més sabi y 'l més gran polítich del mon. A alguns se 'ls veg  trastornarse y caure mitg en basca al esbargirse la noticia de la seva mort, prorrompent en doloroses gemitades sobre la sort d' Espanya, privadas de les llums de tal eminencia, com si li fos possible   nostre estat baixar encare més avall del nivell d' aygua de pou en que 'l gran polítich la deixava. Quan un els hi demana explicación del fet de que si guent tan portentós home de govern se li acabés la candela del estat fins al punt de que ab prou feynes la bala del anarquista fos   temps d' evitar que 'l moquis li crem s els dits, ens fan de contesta que, ell ray prou ho feya be y les lleys que dava prou eran bones; els dolents, els ingobernables son els espanyols.

Quan la *bolsa* va forta, que per ells es el sol de tetes les prosperitats y el regulador del benestar social, se 'ls solen esbargir tots els pessimismes y diuhen all  de que 'ns queix m per vici y presentan la prova de que   Fransa   Alemanya y   Inglaterra tamb  'ls peri dichs se queixan y bescantan al seus governs com nosaltres. D' això sembla volen traurer la conseqüencia de que si be 's mira, est m

si fa   no fa   la mateixa altura d' aquelles nacions.

Aquesta mena de conservadors avuy se pot dir que vegetan inofensius per les poblacions, sense influencia política de cap mena ni dins del seu partit, eclipsats per altre mena de conservadors que la saben més llarga, per m s que gosin, en general, justa fama de gent de pes y honrada.

Desde 'l punt de vista de nostres ideals regionalistes, no son pas aquests conservadors cap esperança, donchs si be 's manifestan tocats d' un esperit de descentralisaci n que arriba fins   admetrer una autonomia *ben entesa*, es aix  un oportunisme fill mes de son eclecticisme doctrinari mamat en les planes de 'l *Brusi* y en els discursos d' en Silvela (de mesos enrera) que de fidesa de conviccions.

Quan senten exposar nostres teories ab la fogositat del convensut, se limitan   arronsar les espatlles y fer la mitja rialleta, lo que prova que l' escepticisme demoleedor de llur mestre, els hi ha glassat l' ànima.

Parlar m de conservadors d' altra mena.

M. V.

OLOT

(Continuación.)

Ab tot, encara continuava pensant que per pintar no hi debia haber mes que pedres rodones ab molsa ben posada y tot allò que m' entossudia   recordar... sense haberho vist may, anyadinthi tot lo mes, les grans montanyes del fons y les figures serioses, sapades y cèltiques dels olotins. Encare no varen passar cinch hores, que les meves opinions varen girar de casaca y aix  va ser en ocasión de

anar à la font de Sant Roch, à veurer ballar sardanes. Sense poguer ferhi mes, tampoch hi anaba gayre ben disposat; pensaba tant sols que 'ls olotins que 'm feyan el favor d'anar ab mi, eran gent molt agradable y de bona conversa y 'ls perdonava 'ls valsos disfresats que 'm creya sentir, la font petita y tebia quina aygua 'm farían tastar y les ditxoses pedres rodones ab aquella molsa que decididament no podia oblidar, per més que sols l'havia vista pintada al oli. Vo-reijant el riuet que va de la vila à la font, anaba rumiant les hores que 'm faltavan pera 'l sopar y pera 'l concert, quan desde dalt d'un pontet ja no 'm vaig recordar mes de les pedres, de la molsa ni de totes les cabories que m'havian empeltat el cervell de males voluntats. Y era que la font de Sant Roch, si no es un quadro de pintor, n'es un de molt més gros, tal com jo vaig veurer aquella tarde de Sol un xich avans de la posta.

Sentats al brocal d'una gran placeta en mitja rodona, qu'acaba al riuet, veyem al nostre devant, la font gran y colrada per les aygues, dreta y gens antipática de forma. Pera tots dos costats, un ample passeig hermosament ben descuydat de ximpls adornos de quincalleria, pero molt net y ombrejat, porta per un cantó à la vila y per l'altre à l'ermiteta de Sant Roch; detrás de la font, dugues grans escales amples, baixan à la placeta y dalt un tercer passeig và... no sé ahont, pero hi va molt bé pera acabar d'ermoseijar l'aspecte del lloch. Encara més alt, unes casetes blanques se lliguen ab el cel, per entremitx dels grans arbres ufans, forts y ben plantats.—De sobte comensà la sardana y jo espavilat que 'm creye, vaig pensar ab resignació de mal esser: ja hi som!—Y tant sí hi eram! Figureuvos que la sardana que toca

van, era sencillament la *cansó del lladre*, aquella melangiosa cansó ahont els remordiments del protagonista, exhalan les seves cadencies en dolorós *menor*, barrejjades ab el crit mascle del mal home que 'n mitg de tot s'*hi fa veurer* d'haber viscut com una fera. Al sentir aquella hermosura de cant que tan dret forada els cors dels que tenim la sort d'haberlo sentit de petits, mes glatia de por que 'l toquessin malament, que del profund efecte que 'm produhia; à mitg ball, ja no patia gota, perque la cobla que tocava aquella tarde d'estiu, à posta de Sol, semblava digne de la gran cansó. Y que be que ho feyan! fins aquell porta compàs d'aquell tambó tant nano que 's lligan al bras, semblava marcar les violentes batzegades dels cors qu'escoltavan més atents que les orelles.—Mentres tant, el jovent anava marcant el pas d'aquell antich ball rodó, que de segur comensà entorn d'un antich deu d'aquells que ja no se'n canta gall, ni galliña y 'l Sol anava pintant les casetes de dalt de tot, casi tant be com en Mir quant està de bones.

Al parar la música, aquell gran aplech de celtas d'ara, seriosos, sapsats y callats, va deixar anar un picament de mans, que ni al Liceu en nit de galls y de *claque* reforsada. Que n'era tot de bonich y que be lligaba aquella música, qu'era ben be d'allí, ab aquella gent que 's veyan nascuda sota d'aquell Sol d'aràm, à l'ubaga d'aquells arbres, ovirats de lluny per aquell *Puig de Bassegoda* pera recordarlos el *Planç* y desalterats per aquelles aygues frescals y abundoses ben parentes de les gemades que canten Canigó avall.

*
**

La segona tongada de sorpreses, va esser al veurer l'Exposició Olotina

organizada, com sempre passa á tot arreu, per alguns entusiastes aficionats á la comarca en que nasqueren y á les arts; (podria posar l'oració al revés y fora tant vritat com la qu'hi escrit).—Al visitar l'Exposició, van cridant l'atenció, els que primer se veuen; després, ne sobresurt el recort de lo que 'm sembla lo millor á *mi* y qu'encara que d'altres diguessin altra cosa, no veig pas prou plá que 'm demostrin ni 'l contrari, ni completament diferent.

Si molts dels que figuren á la Exposició son pintors coneguts y estimats, d'altres ab tot y mereixers tant nom, no passen de circols més ó menys tancats. D'altres s'han cregut enviar una senzilla prova de cortesia envers els olotins y han enviat lo millor que d'ells s'ha vist fa temps; finalment la Exposició que 'ls olotins han fet semblava que seria *una de tantes*, com se sol dir y resulta qu' es excepcionalment interessant per els motius tot just apuntats y per altres que potser podré formular.

La Exposició, está instalada á peu plá, vora del Fluviá que corra al costat, cansat de fer teyna y tent forces pera fer anar més fábricas y está tot arreglat en una sola nau ab tabichs disposats com bastidors, de modo que al mitg queda una llarga sala lliure, limitada per columnes; aquestes están decorades ab capitells egipcis simplificats y coronades ab profusió de llumets electrichs disposats en flors á mena de *lotus*.—Al fons un gran espay está arreglat pera sessions, lectures, concerts y demés actes públichs destinats á donar secundaries importancies á la que ja té la Exposició.

Mirantse les obres, pera mi ja paga el tret el gran conjunt del antich pintor Joseph Berga, que com més vá, més jovenivolament pinta, en el sentit

de guanyar noves forces, de veurer més gran la seva terra y de sapiguerho fer compendrer, per les seves obres. En Berga, ja era conegut á Barcelona per les obres qu' ha tingut en cenaculs reduhits y sobre tot per alguns conjunts exposats en el circol artístich de San Lluch, més el gran públich no coneix com se mereix á n' aquest pintor que com pochs dona idea de 'l qu' es la regió olotina en moltes llegües á la rodona.—La seva forta naturalesa l' hi permet voltar l' encontrada per lluny que vagi y per alt que pugi y aixís els seus quadros que no son ni grans ni aparatosos, ens donen idea d' aquelles montanyes fortes envaporosides per les boyres, d' aquells pichs abruptes rodonament assentats en les grans planes, d' aquelles nuvolades d' arbredes fugint de les viles y dels prats; dels cels grisos per les nuvolades de tronada y dels camps aixerebits per les florides dels colors de les cullites regionals.—En Joseph Berga se mereix un gran lloch entre 'ls pintors catalans, per l' estil del qu' entre 'ls francesos frueixen les obres d' aquell poeta de les fresques planes septentrionals ab sugestions de ninfes, que ab lletra grollera firmava *Corot*.—Lo hermós de l' obra total d' en Joseph Berga, es tenir el gust de contemplarla en casi tot el conjunt, en el centre d' aquella regió per éll tan estimada, coneguda y amorosament traduhida com per poeta qu' en lloch de manejar la ploma, n' escriu les belleses, les grandeses, les hores tristes y les més assoleyades, valentse d' aquell altre medi de entendrers que té per instrument el pincell y una bona gama de colors.—Y aquí, ja 'm tornan á sortir aquelles pesades pedres, que decididament acabarán per ficarsem fins al fetge; en les dotzenes de quadros qu' exposa en Berga, encara no n' hi ha una sola

carretada, el qu' es senyal de que en la plástica olotina no hi jugan més qu' un paper purament accidental. En cambi qui 'n be de Deu de cims esblanqueits per la neu rosada per el suau Sol d' hivern ó esblaymada per les boyres primerenques! Quina magestuosa varietat d' arbres lluhint les llurs aristocracies de vellurie, de brancatje, de fulles y de forma! Gracias á Deu que veig qui sap cantar la forma dels roures, de les alsines, de les nogueres de tendra verdor y de les freixes encara més esblanqueides, dels prats tendres sechs ó florits y de aquells camps de fajol qu' en mitg de l' estiu cubreixen les planes y les feixes de la flor nevada que 'n Joaquim Vayreda feu estimar dels que buscan la bellesa de les coses.—Y 'ls cels? En Berga, que recullidament pinta l' amor que sent per la seva terra, no admira menys els cels que l' envolcallan de vels tendrament colorats quant el temps es rúfol ó que l' enmarcan d' un blau puríssim tant bon punt arriba la primera alenada de bon temps. Entre 'ls dos extrems, neda rodonament inflada, la nuvolada blanca de l' estiu ó la grisenca de la tardor y de la primavera.

Al costat d' en Joseph Berga, un altre pintor olotí també poch conegut á Barcelona, exposa prou obras pera ferse cárrech de la seva personalitat que 's va fent sòlida; es en Domenge, que sense exageracions y evolucionant seduhit per la naturalesa olotina, va desprenentse de les dureses que caracterisavan al paissatge catalá de fá algún temps, suavisantlo, afinant y discutint el color y vigorisant el dibuix. En Domenge es un *pintor* y ab aixó tot queda dit, comparat ab els que tant sols *ne fan*.

Pera mi, ab el gust de contemplar aquestes dugues personalitats, ja 'n tindria prou pera no recarme l' haber

visitat la Exposició olotina, pero ademés m' esperaban allí altres sorpreses agradables que me la farán recordar quan temps á venir y ab un seguit de esforços, puguin cullir el fruyt que ara van plantant ab molta pena y dolor, pero ja ab apariencies d' éxit, els artistes olotins.

(Acabará.)

SECCIÓ COMARCAL.

BANYOLAS.

21 de Septiembre.

El día 24 del próxim Octubre tenim nostra festa major, sembla que com cada any hi haurá molta animació, segons se diu son quatre les orquestes forasteres que están ja contractades, sense contar les dos de aquesta vila, també hi tindrem funcions teatrals y molts altres divertiments que seria llarch enumerar.

El sermó del ofici, que cada any s' acostuma á predicar ab llengua forastera ó siga ab la parla de Cervantes, suposo que enguany també seguirá la mateixa rutina, quan millor seria que 'l fessen en nostra parla, sigui tant sols per la gent senzilla que 'n trauria més profit y á més no sé perque á casa nostra se 'ns te de volguer fer comprendre les coses en un llenguatge de fora.

Demá se celebrarà l' aplech de Sant Maurici en el lloch de Pujarnol, prop la font del salt d' en Vila, lloch molt pintoresch y agradable y en el que hi acudeix moltíssima de gent.

Son molts els forasters que comensan ja á desfilar, pero encara n' hi ha una voladeta que estarán en nostra companyia hasta pasat aquest mes.

Fa ja alguns dies que resideix en sa propietat del vehí poble de Camós, la senyora Marquesa de Llinás.

Que li sia grata la estada á fi de puga continuar venint com fa cada any.

Actualment som ben tendres, gracias á les últimes plujes els raims han guanyat bastant comensantse ja la cullita.

Nostra Lliga va rebre un atent ofici de la

Agrupació Catalanista de Besalú, convidant-la pel dia 29 del actual en el que tindrà lloch la benedicció de la Senyera de dita Agrupació en l'antiga iglesia monastir de Sant Pere, y á la tarde á un miting de propaganda catalanista, nosaltres ja hi tindrem representació del element jove.

Els banyolins que assistiren á la festa major d'Olot, vingueren molt contents, esperant tornarhi l'any que vé.

El corresponsal.

de Figueres va obsequiar á una de les famílies distingides d'aquest poble, va ser escullida y executada ab art.

Els felicitem.

Avuy celebra sa festa major el vehí poble de Vilademiras. Te contractada la orquesta de *Els Poquets* de Figueres.

La cullita dels raims se presenta aquest anys forsa bona.

El corresponsal.

LLADÓ.

21 de Septembre.

La setmana passada morí la virtuosa esposa de don Macari Dispés, farmacéutich d'aquest poble. L'enterro va ser una verdadera manifestació de dol concorreguent-hi un estol de vehins á rendirli l'últim obsequi.

Que descansi en pau l'ànima de la finada y rebi 'l nostre pèsam llur familia.

La festa major ha passat y encare que 'l temps revolt la va destludir poch ó molt, foren molt concorregudes les funcions relligioses igual que les civiques.

Com vaig dir en l'última correspondencia hi hagué l'orquesta del senyor Agramunt de Castelló, part de la xaranga del castell de Figueres y la cobla «La Unión» de Figueres.

Les sardanes de la nit foren poch animades per rahó dels xafechs.

Avuy y demà encara continúan les balles com si fossem á Xauxa y 'l poble no 's recorda dels *pagaments* y la *canyó*. Valenta manera de cridar vagos y riurers de la miseria dels que 's deixan explotar.

El Rvt. senyor rector de la Ex-colegiata se trova grat sia á Deu complertament restablert de l'enfermetat que sufria.

L'afluencia de gent que 's va fer ab les *ruscades* de tot aquest estiu are s'ha fet més vistosa ab les colles que han marxat á bremes al Rosselló y la trafica dels més pacífichs que matan nit y dia per les bagues de Lliurona cercant els bolets que han congriat les últimes plujes y que 'ls despatxan á Figueres á estira cabells.

La serenata ab que la xaranga del castell

CAMPRODÓN.

25 de Septembre.

Durant els dies 22 y 23 celebrá nostra vila solemnes festes en honor del seu inclit patró sant Victor.

En l'iglesia Parroquial se celebraren solemnes funcions que foren molt concorregudes.

S'han ballat á discreció balls y sardanes executats per l'orquesta d'aquesta vila. En una paraula, les festes aquest any han resultat de lo millor que solém veurer en aquesta y en aquest temps, de tot lo qual se n'ha de donar gracies als individuos que forman la comissió, que plens de zel y ayments de les antigues costums no reparan en sacrificis pera establir altre volta una festa que nostres avis veyan ab greu pesar com anava desapareguent de nostra vila.

Algunes families de Barcelona que encara quedan en nostre vila, el dia 24, festivitad de Ntra. Sra. de la Mercé, celebraren un solemne ofici en la iglesia Parroquial.

Els dies 27 y 28 del corrent celebrarà la seva festa major el vehí poble de Llanás, ab tal motiu ha contractat dit poble una orquesta de les més acreditades de la vila de Olot, de qui correrá á carrech l'execució dels balls, sardanes y funcions relligioses.

El dijous dia 20 ab motiu de ser l'últim dia de temporada de ballar sardanes á n'el Prat, se vegé molt concorregut y animat, contribuinthi l'explendidés de la llum eléctrica artísticament combinada pel mitg dels arbres, donant un tó alegre y animós á tant hermós passeig.

El corresponsal.

BESALÚ.

28 de Septiembre.

Ja s' ha acabat la festa major, animada y concorreguda com cada any y afavorida per un temps espléndit que no sovinteja gayre estant ja tant avansada la estació.

Les sardanes y els balls se vegeren concorregudíssims y les funcions d' iglesia anaren ab tota solemnitat.

Mes, aném à ressenyar la festa catalanista del dia 26, que be val la pena que 'ns hi entretinguém una mica.

Fins al arribar en els dies de la festa se treballà á la desesperada en la confecció de la Senyera que devia inaugurar-se el dia 26.

Les senyoretas que l' han brodada donaren proves d' un zel y d' una bona voluntat que may els hi podrém agrahir á la mida dels seus mereixements. Be es vritat, que la obra que ha sortit de les seves mans es ben notable y compensa tots els seus esforços.

Dibuixada la Senyera per el conegut pintor y ferm catalanista en Joseph Berga y Boada, ha sigut brodada per les senyoretas Traver (Dolors y Elissa), Cambó (Pilar y Dolors), Agneta Grelou, Pilar Rossell, Josepha Bosch, Consol Vegre, Lluçia Ros y algunes altres, ab el concurs de donya Trinitat Masferrer de Aulet.

D' un costat forma 'ls colors de la bandera de la Patria y en l' altre s' hi destaca sobre un fondo vert-oliva, un magnífich sant Jordi. El pal ve rematat per l' escut de la Agrupació Catalanista de Besalú.

El dia 26, á les nou del matí, en l' hermosa firca que posseheix don Carles Aulet, dins la qual hi ha enclavades les incomparables ruines del temple románich de Santa Maria, comensaren á acudirhi les més xamoses y distingides senyoretas de nostra vila y forasteres, tot el jovent de Besalú y els companys que havian arribat pera assistir á la nostra festa, tothom lluhia llasets de les quatre barres.

Admirant la Senyera y 'ls restos preciosos de nostra passada grandesa que per allí están escampats, passarem un bon rato, fins que al tocar les deu se posá en marxa la comitiva, la Senyera era portada per el vis-president de la Agrupació en Félix Prat, seguía després la orquesta «Els Montgrins» de Torroella y darrera tots els que estavan reunits á Santa Maria y els que s' hi afegian pels carrers del tranzit.

La iglesia de Sant Pere s' ompli com poques vegades s' hagi vist. Va benehirse la

Senyera y comensá l' ofici. El sermó estigué á cárrech del jove sacerdot mossen Manel Feliu, fou notable y elocuent, demostrant á la perfecció com se completan y combinan els sentiments de Relligió y de Patria, recordá 'l passat esplendorós de Besalú y senyalá els camins que poden rescuitarlo.

Després la Senyera fou portada á la casa del president de l' Agrupació en Francesch Cambó, en un de quins balcons onejá fins á l' hora de comensarse 'l miting, en que fou trasladada al envelat en que devia aquell tenir lloch.

Presidí l' acte en Francesch Cambó el qui després de curtes paraules de saludo y presentació y de llegir entusiastes adhesions de don Llambert Font y de don Pau Casabona cedi la paraula als senyors Joaquim Aguilera, Corominas, Fagès, Puig y Cadafelech, Gallostra, Botet y Sisó y Malagelada, tots entusiastes y elocuentes, exposaren els princis fonamentals de nostre programa, siguent sovint interromputs per forts esclats d' aplausos.

Després d' un curt resúm del president se doná per acabat l' acte, cantantse *Els Segadors*, que foren corejats pel nombrós públich que omplia l' envelat.

A més dels oradors esmentats ocuparen llochs preferents en el miting, en Eveli Barnadas en representació dels catalanistes de Olot y en Joseph Pineda representant els de Ripoll.

No volém allargar més aquesta ressenya, sols dirém que la festa resultá espléndida y completa, deixant plenament satisfets als que la havian organizada y avergonyits y ab la qua entre camas als quatre infelissos que aquí com per tot arréu diuhen mal del catalanisme porque no 'ls hi convé.

¡Pobre gent! ¡prou desgracia tenen en ser com son perquè 'ls n' hi tinguém de desitjar un altre!

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Continúa en el mateix estat la vaga de la fábbrica del senyor Descals, agravada més y més ab el paro de les demás principals fábriques de la vila. Moltes son les gestions practicades

per trovarhi una solució que per ara no surt en lloch, entretant el mal estar s'acentúa y la classe obrera va socorreguentse del modo que pot, sense que per ara hagi promogut cap desordre d'importancia.

De desitjar seria que transigint amos y trevalladors cada un en lo més que poguessin, acabessin d'una vegada ab tan anómala situació que á més de perjudicar á tota la població causa danys de consideració á uns y altres.

Dijous el coche que arriba á les set del vespre á la nostra vila procedent de Les Planes, s'agafá ab un guardarrodes del Pont de ferro ab tal furia que tots els passatgers reberen una terrible sotregada y un d'ells nostre amich el reverent mossen Nicoláu Castanyer resultá ab la cama trencada al caurer del carruatge.

Sentím de veras tal accident y desitjém á nostre amich una completa curació.

En l'acreditat magatzém de licors de nostre bon amich don Félix Plana-gumà li ha arribat una grossa ramesa del exquisit *Licor Canigó* el qual recomaném per ses excelents qualitats digestives com per son exquisit sabor que fa la beguda sumament agradable.

Se troba malalt d'alguna gravetat en el Mas de les Feixes, nostre amich y corresponsal don Ramon Ferrusola.

Li desitjém un prompte alivi en la enfermetat que sofreix.

Ahir, avuy y demà lo barri de Sant Miquel celebra la seva festa, ab la mateixa alegria de altres anys solsa-ment que la classe obrera se'n veu privada per la mala situació que atraves-ssa.

La Guardia Civil ha passat per ordre superior un avis á els aficionats de coloms, demanántlos hi la declaració de les parelles que tingan de casta missatgera.

La setmana passada morí á Barcelona nostre estimat amich don Ramón Puigdevall, (q. e. p. d.) persona molt apreciada per tots els seus amichs y eis que havian tingut ocasió de tractarlo. Ademés de participar á nostres lectors tan trista nova desitjém corament que Deu concedesca un sant consol á la seva atribulada familia pera soportar ab més resignació tan sensible com irreparable perdua.

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 22 al 28 de Septiembre.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS

Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
24	Francisca Bassagañas. . .	Dolors.	casada	25
25	Remy Estorch Batlle. . .	Sant Esteve	soltera	21
	Noys, 1.		Noyes, 1.	

NAIXEMENTS

Noys, 4.		Noyes, 2.
Total defuncions, 4.		Total naixements, 6.

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Casa Baleta

Camisería y Corbatería

MADAPOLÁM

GRA D'OR

DE LA ACREDITADA FABRICA DE LA

Vda. de Joseph Tolrà

A 5 Y A 10 PESSATES PESSA

PROVIN L' EXQUISIT
LICOR CANIGÓ

De venta en Cafés y Botellerías.

Representant y depositari, D. Fèlix Planagumá,
Sant Rafel 23.—Olot.

F. TERRADES.—METGE-CIRURGIÀ.

Director del Laboratori de la Clinica del Dr. Fargas de Barcelona.

Antich metge, per oposicions, del Hospital de Santa Creu.

ESPECIALISTA EN MALALTIES DE LA DONA.

Consulta à GERONA, tots els DISSAPTES de déu à una.

Carrer Cort-Real, núm. 19, pis 2n.

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l' acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomàs 5, d' aquesta vila, que en el mateix establiment s' ha rebut un complet y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' estiu, y que 's confeccionan trajos á mida desde 'l módich preu de 20 pesetes en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més económichs de Barcelona y altres capitals.